

Houston, ngày 28/11/2008

Hiện nay, tại Việt Nam, số chênh lệch giữa người giàu và người nghèo càng ngày càng gia tăng. Các cán bộ công sở n, đặc biệt như các cán bộ cao cấp, họ trở nên giàu có. Nhưng người Việt làm ăn thành công như họ họ lại nghèo có thể thua kém họ rất xa. Trong khi đó, vô số dân chúng đang phải sống khổ m than, nghèo khổ, cùng cực. Có đi đến như hàng cùng ngõ hẻm ngay trong các thành phố lớn, không cần nói tới các vùng thôn quê, mà họ thấy được số cùng cực này của người dân. Số chênh lệch giàu nghèo này tại Việt Nam có thể là vào hàng nhất nhì thế giới. Tại sao vậy?

Thực trạng Việt Nam hiện nay khi chúng ta có thể nghĩ rằng có hai giai cấp hay hai giai tầng xã hội: giới cai trị và giới bị trị, nói cách khác, giới ăn cướp và giới bị cướp (Lưu ý: số phân loại này chỉ là tạm thời, vì trong thực tế, tuy rất hiếm nhưng vẫn có những cán bộ thuộc giới cai trị sống rất thanh liêm; và người lao động cũng không thiếu những người thuộc giới bị trị làm việc tay chân hành động ăn cướp của giới cai trị).

Giới cai trị hay giới ăn cướp, chủ yếu là các đảng viên công sở đang nắm quyền cai trị các cấp, từ trung ương xuống đến địa phương, trong chế độ độc tài hiện nay. Cho đến nay, qua những hành động cướp bóc trắng trợn, lộ liễu, không còn e dè dè dăm, đảng công sở Việt Nam đã là nguyên hình là một đảng cướp. Số dân oan bị cướp đất, cướp nhà, cướp vợ con, cũng như tình trạng tham nhũng trong nước càng ngày càng tăng chỉ không hề suy giảm, cho thấy đảng công sở Việt Nam không hề muốn cải thiện bản chất ăn cướp của họ.

Số hiện diện của tầng lớp dân oan ngày càng đông là một bằng chứng chứng tỏ đảng cầm quyền hiện nay là một đảng cướp thật sự. Họ có đầy đủ những phương tiện trong tay để có thể cướp đoạt bất kỳ của ai. Họ có khả năng ăn cướp hơn bất kỳ một đảng cướp nào khác vì họ nắm được cả ba thủ quyền lớn nhất của quốc gia trong tay: lập pháp, hành pháp, tư pháp. Trong các nước dân chủ, ba quyền này do ba ngành độc lập nhau nắm, không ngành nào lệ thuộc hay phải làm theo lệnh của ngành nào. Nhưng đó, ba ngành này có thể kiểm soát lẫn nhau, không để cho ngành nào vượt quyền hơn làm những điều sai trái. Nếu hành pháp làm sai, lập pháp có quyền tố cáo để tư pháp xử. Tư pháp xử không công minh thì lập pháp can thiệp, v.v...

Còn trong chế độ độc tài công sở n, ba quyền này đều nằm trong tay đảng CSVN, nên đảng đã làm được cả ba quyền này để phục vụ cho dã tâm ăn cướp của họ. Lập pháp thì dựa ra những

Luật thu thuế mới cho hành động ăn cắp công cộng. Chúng ta nhìn luật “đặt đại thu thuế quy định số thuế của toàn dân” nhưng lại “do nhà nước quản lý” là luật biến những hành động ăn cắp công cộng của các cán bộ nhà nước thành những hành động hợp pháp, động thái biến việc tống tiền, phớt lờ hay khiêu khích của nhân viên bộ công cộng thành những tội như “gây rối trật tự công cộng”, “phá hoại tài sản của nhà nước”, “hành động chống lại nhà nước XHCNVN”. Tòa án của động công cộng này là cơ quan kết tội những nhân viên bộ công cộng nào dám lên tiếng phản đối bất công, dám kiện cáo ăn cắp để đưa họ vào tù, động thái tuyên bố vô tội hay trả án cho những kẻ công cộng thu thuế công cộng của họ. Động thái nhiên không ăn cắp mà lại được báo vụ bởi ba ngành lập pháp, hành pháp và tư pháp thì họ sẽ tha họ ăn cắp, mặt thế “ăn cắp có licence”, “... có môn bài”, “... có giấy phép”. Đúng là họ “vừa ăn cắp vừa là làng”...

Ngay từ khi động này vừa nằm dưới chính quyền, họ đã bắt đầu công cộng để tống của cải, đặt đại những dân qua chính sách mang danh “cách ruộng đất” nhưng thực chất là “đưa tiền đưa của”. Thốt ra, số giàu có của giai cấp đưa của bây giờ không thấm vào đâu so với số giàu có của giai cấp quý tộc hiện nay tại Việt Nam. Và những tội ác – nếu có – của giai cấp giàu là “đưa của” này chỉ như một sợi lông so với núi tội ác mà giai cấp quý tộc hiện nay đang gây ra cho dân Việt. Còn biết bao để công cộng tài sản của những dân qua những vụ hãm hiếp, cướp bóc, lừa dân vào hợp tác xã, đánh thuế sản phẩm bán, thuế chợ và thuế biên bán chính thức, v.v... Số dĩ giai cấp quý tộc hiện nay giàu có và ngày càng giàu có hơn hoàn toàn không phải do tài năng hay công sức của họ, mà do sự tham nhũng, công cộng bóc, thuế để tống của cải, ruộng đất của những dân trong nước mà có. Rốt cuộc động viên với lòng căm hận chỉ là 3, 4 triệu động Việt Nam (# 200, 300 đô la Mỹ) mỗi tháng, nhưng lại giàu gấp bội những người Việt họ làm ăn thành công như thế. Họ đã ăn cắp, đang ăn cắp và còn tiếp tục ăn cắp cho đến túi tham không đáy của họ.

Giới bộ công cộng là những dân nói chung, trong đó có cả những động viên công sản chân chính, nhưng công an bây giờ không chỉ những chức để tống tiền dân chỉ hiện nay của động CSVN. Họ không nằm trong giai cấp quý tộc thì đưa có thể là nhân viên của giai cấp ăn cắp. Nói chung, những người giàu lòng người nghèo đưa có thể bị giai cấp quý tộc ăn cắp. Và họ có thể bị công cộng để rồi rốt cuộc hình thức khác nhau:

– Những người giàu bị công cộng vì phải đứt lốt, họ lại để công viên làm ăn để được dè dàng, để khinh bỉ những người, gây khó khăn mặt cách vô cớ.

– Việc rút ruột các công trình công cộng khi cho các công trình này kém chất lượng để các cán bộ cao cấp có thêm tiền vào túi và đã lấy đi cũng là mặt cách ăn cắp tinh vi.

– Việc chấp nhận bất tiện vì lợi ích cá nhân của các quác gia tiên tiến cho người dân trong nước, chấp nhận bất tiện của trẻ các nạn nhân thiên tai... là một cách ăn cắp hợp pháp nhßn tâm.

– Việc quy hoạch các khu đất để ép người dân trong đó phải đi nơi khác với giá đất bù rẻ một, đất rẻ sau đó họ xây nên nhßng trung tâm buôn bán, các khách sạn hay khu giải trí để kinh doanh làm giàu... là một cách ăn cắp táo bạo để các luật pháp bảo vệ.

– Khi đã có ý định ăn cắp thì với quyßn lực giám sát pháp, hành pháp và tư pháp trong tay, thì họ còn nghĩ ra hàng trăm nghìn cách ăn cắp khác nhau, có thể rất tinh vi mà cũng có thể rất sơ ngßng...

Người giàu có mà bị ăn cắp thì không đau đớn bởi bị mất, vì họ vẫn còn có của để tiếp tục sống một cách bình thường hay vẫn tiếp tục làm ăn được. Với họ, người giàu có cũng có nhußu phải nghĩ cách để tránh, như thuê mướn luật sư để bảo vệ mình trước tòa án, dùng tiền để mua chuộc cán bộ hoặc tránh nhßng tai họa đáng sợ hơn họ... Nhußu người làm ăn công an khu vực, công an quận hay thành phố vội vã. Nếu không chịu xì tiền cho họ thì họ nào cũng gặp ít nhußu phải nghĩ cách để tránh cho việc làm ăn của mình.

Nhßng để ăn cắp khác thường nhßng chấp nhận của nhßng người giàu và ít khi chấp nhận của nhßng người nghèo, vì người nghèo không có nhußu của cải để bị ăn cắp. Người nghèo chỉ có nhà của, ruộng vườn, đất đai – nói chung là nhßng bất động sản – để họ bám vào đó mà sống, mà sinh sống, mà làm ăn. Nhßng thế này nhßng để ăn cắp khác có mußn chấp nhận cũng khó, vì chấp nhận nhßng bất động sản thì không đi đâu được, chấp nhận chấp nhận phải sống ra đó, nên sẽ bị luật pháp của để ăn cắp chấp nhận quyßn xử lý. Còn để ăn cắp CSVN thì nắm giữ một quyßn hành trong tay, họ có thể dùng quyßn binh, luật pháp, tòa án cùng quân đội công an vẫn nắm trong tay họ để ăn cắp đất đai, ruộng vườn của bất kỳ người dân nào.

Đßi tượng để ăn cắp đơn giản nhất là dân nghèo, vì họ không có khả năng tự bảo vệ. Chẳng hạn, giải thích bóc lột nhußu nhất là dân tộc thiểu số, vì họ ít khả năng tự vệ nhất. Nói chung, tất cả nhußu thế qua, dân tộc thiểu số ít có điều kiện phát triển, ít được tiếp xúc với đời sống văn minh, nên đời sống họ thường kém hơn người Kinh khá nhiều. Nhußu người không biết đọc biết viết, thậm chí nhußu gia đình không biết làm gì khai sinh cho con, nên các cuộc đời họ không biết đến sự cần thiết phải có giấy tờ. Vì thế khi bị ăn cắp đơn giản nhất, ruộng vườn là tài sản duy nhất mà họ có thì họ không có cách nào chứng minh được quyßn sở hữu của họ trên tài sản họ bị mất đi. Và khi bị ăn cắp đơn giản nhất, họ trở nên hoàn toàn trắng tay với mọi phương tiện di chuyển. Khi giải quyết quyßn chấp nhận đơn giản nhất, ruộng vườn – vẫn là ngußn sống duy nhất của người dân đen – họ

không cần biết dân đen bỏ công sức sống bằng cách nào, sống chết ra sao. Vì thế, rất nhiều dân đen bỏ công sức đất đang phải sống vất vả, màn trãi chiếu đất, sống không ra sống chết không ra chết, mà không biết khi nào nó về ai. Có kêu oan, khi nào kiện thì cũng chỉ như “con kiện mà kiện công khai” thôi.

Nếu đang công sức này công sức quyên mãi, thì kết quả là gì? công sức quyên công sức ngày càng giàu thêm, còn kẻ bỏ trãi thì ngày càng nghèo thêm. Số chênh lệch giàu nghèo sẽ ngày càng tăng. Số chênh lệch bút công này đang là một kho thu cän ngày càng lớn do gì? công sức quyên täo ra, chỉ công sức một người nó là có thể nó tung, phá tan tänch chỉ để thäi nát bút công hiện nay.